

Sygn. akt II W 970/18

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Stupnicki

Protokolant Agnieszka Litkowska

po rozpoznaniu 19 września 2018r.

sprawy **A. Ż.**

syna W. i B.

ur. (...)

obwinionego o to, że:

będąc pracodawcą w (...) A. Ż., (...)-(...) J., ul. (...), zaniżył co najmniej 3 pracownikom tj. W. K., M. J. orz M. M. (1) za styczeń 2018, luty 2018 i kwiecień 2018r. diety przysługujące w związku z podróżą służbową w Austrii Wypłacając odpowiednio:

w styczniu 2018r.

W. K. za okres od 03.01.2018r. do 26.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 45,40 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. J. za okres od 03.01.2018r. do 31.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 47,35 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. M. (2) od 07.01.2018r. do 29.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,10 euro za dobę, zamiast 52 euro,

w lutym 2018r.

W. K. za okres od 05.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,12 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. J. za okres od 01.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 50,97 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. M. (2) od 01.02.2018r. do 24.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 46,61 euro za dobę, zamiast 52 euro,

w kwietniu 2018r.

W. K. za okres od 07.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 48,75 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. J. za okres od 02.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 51,80 euro za dobę, zamiast 52 euro, M. M. (2) od 03.04.2018r. do 27.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 44,73 euro za dobę, zamiast 52 euro,

tj. o wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1964r. – Kodeks pracy;

I. uznaje obwinionego **A. Ż.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1964r. Kodeks pracy i za to na podstawie art. 282 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1964r. Kodeks pracy wymierza mu karę grzywny w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.s.w. zasądza od obwinionego **A. Ż.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania w tym na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 200 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ż. prowadzi działalność gospodarczą (...) A. Ż., (...)-(...) J., ul. (...) wykonując działalnością transportową. Zatrudnia on w ramach umowy o pracę (...) osoby w tym zatrudnionych na stanowisku kierowców pojazdów W. K., M. J. oraz M. M. (1). Kierowcy ci w ramach obowiązków zawodowych wykonywali podróże służbowe także poza granicami kraju.

(dowód:

- wykaz k.15-16;
- protokół kontroli k.9-12).

A. Ż. jako pracodawca zaniżył swoim 3 pracownikom tj. W. K., M. J. oraz M. M. (1) za styczeń 2018, luty 2018 i kwiecień 2018r. diety przysługujące w związku z podróżą służbową w Austrii. W styczniu 2018r. A. Ż. wypłacił: W. K. za okres od 03.01.2018r. do 26.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 45,40 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 03.01.2018r. do 31.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 47,35 euro za dobę zamiast 52 euro, M. M. (2) za okres od 07.01.2018r. do 29.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,10 euro za dobę, zamiast 52 euro. Następnie w lutym 2018r. A. Ż. wypłacił: W. K. za okres od 05.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,12 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 01.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 50,97 euro za dobę zamiast 52 euro, M. M. (2) za okres od 01.02.2018r. do 24.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 46,61 euro za dobę zamiast 52 euro. Następnie w kwietniu 2018r. A. Ż. wypłacił: W. K. za okres od 07.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 48,75 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 02.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 51,80 euro za dobę zamiast 52 euro a M. M. (2) za okres od 03.04.2018r. do 27.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 44,73 euro za dobę zamiast 52 euro.

(dowód:

- protokół kontroli k.9-12;
- rozliczenie delegacji k.28-45
- częściowo wyjaśnienia obwinionego k.7,47)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd jako wiarygodne uznał wyjaśnienia obwinionego w których przyznał, iż w jego przedsiębiorstwie przyjęto regulamin wynagrodzenia kierowców zatrudnionych w jego firmie w którym określono, iż mogą otrzymywać niższą dietę niż określona w „rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej”, natomiast nie może być ona niższa niż dieta krajowa. Wyjaśnienia te korespondują z dowodem z dokumentu w postaci kserokopii regulaminu wynagrodzenia (k.14 i 27 akt sprawy). Brak było podstaw do podważania wiarygodności wyjaśnień obwinionego w zakresie w jakim przyznał, iż stosował różne wysokości stawek diet w zależności od tego czy w jego ocenie podczas realizacji danego przewozu kierowca dokonywał „przejazdów i przerw niczym nie uzasadnionych, nie wynikających z zadań

zaplanowanych”. Obwiniony nie miał bowiem żadnych powodów by wskazywać na swoje działania (sprowadzające się do ustalenia tych stawek diet pracowników w sposób uznaniowy) narażające go na odpowiedzialność prawną, gdyby nie miały one miejsca w rzeczywistości.

Jako prawdziwe Sąd uznał dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie bowiem zostały sporządzone przez powołane do tego podmioty a żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

A. Ż. jako pracodawca (prowadząc przedsiębiorstwo (...), (...)-(…) J., ul. (...)) swoim zachowaniem polegającym na tym, że zaniżył co najmniej 3 pracownikom tj. W. K., M. J. oraz M. M. (1) za styczeń 2018, luty 2018 i kwiecień 2018r. diety przysługujące w związku z podróżą służbową w Austrii Wypłacając odpowiednio:

- w styczniu 2018r. W. K. za okres od 03.01.2018r. do 26.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 45,40 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 03.01.2018r. do 31.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 47,35 euro za dobę zamiast 52 euro, M. M. (2) za okres od 07.01.2018r. do 29.01.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,10 euro za dobę zamiast 52 euro;

- w lutym 2018r. W. K. za okres od 05.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 49,12 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 01.02.2018r. do 28.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 50,97 euro za dobę zamiast 52 euro, M. M. (2) za okres od 01.02.2018r. do 24.02.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 46,61 euro za dobę zamiast 52 euro;

- w kwietniu 2018r. W. K. za okres od 07.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 48,75 euro za dobę zamiast 52 euro, M. J. za okres od 02.04.2018r. do 30.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 51,80 euro za dobę zamiast 52 euro, M. M. (2) za okres od 03.04.2018r. do 27.04.2018r. diety przysługującej w Austrii według stawki 44,73 euro za dobę zamiast 52 euro;

tj. stawki ustalone w sposób dowolny, w wysokości, które nie zostały ustalone w obowiązującym regulaminie wynagrodzenia jak również nie zostały określone w zawartych z pracownikami umowach o pracę wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 k.p.

Obwiniony A. Ż. działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Świadomie zaniżył bowiem należne pracownikom wynagrodzenie należne im z tytułu zagranicznej podróży służbowej. Zgodnie z art. 775 § 1, 3, 4 i 5 k.p. pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż państwowa lub samorządowa jednostka sfery budżetowej określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania. Postanowienia układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla takiego pracownika. W przypadku gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie zawiera takich postanowień pracownikowi przysługują należności na pokrycie kosztów podróży służbowej odpowiednio według przepisów Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013 r. poz. 167). Zgodnie z załącznikiem do tego Rozporządzenia – określającym wysokość diety za dobę podróży zagranicznej w poszczególnych państwach – w przypadku podróży zagranicznej do Austrii kwota diety za jeden dzień to 52 euro.

Oczywiste jest, iż pracodawcy „prywatni” mogą określać świadczenia z tytułu podróży służbowej na niższym poziomie niż wynikający z art. 775 § 2 k.p. i wydanego na jego podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza

granicami kraju (Dz.U. z 2002 r. Nr 236, poz. 1991 ze zm) – tak wyrok SN z 07.12.2017r. w sprawie II PK 268/16 za Legalis Numer 1714907.

W realiach niniejszej sprawy obwiniony A. Ż. (będący pracodawcą „prywatnym”) w regulaminie wynagrodzenia obowiązującym w jego przedsiębiorstwie nie określił jednak wysokości diety poza granicami kraju. Z ujawnionych w sprawie dokumentów w postaci regulaminu wynagradzania (k.14,26,27) wynika, iż nie określają one (w sposób jednoznaczny) wysokości diety należnej każdemu z pracowników z tytułu podróży zagranicznej. Przyznał to pośrednio w swoich pisemnych wyjaśnieniach sam obwiniony (k.47 akt sprawy). Podał bowiem, iż zróżnicowanie wypłaconych pracownikom diet z tytułu podróży zagranicznej było spowodowane jego oceną, że dany kierowca dokonał przestojów i przerw w niczym nie uzasadnionych – nie wynikających z zaplanowanych przez pracodawcę zadań. Nie można zatem uznać, iż regulamin wynagradzania określa wysokość diety za podróż zagraniczną pracownika, gdyż pracownik nie wie czy pracodawca (A. Ż.) uzna czy dane przerwy w przewozie zagranicznym były uzasadnione (bądź nie były uzasadnione). Nie można zatem uznać, iż regulamin wynagradzania zawierał postanowienia co do wysokości diety za podróż zagraniczną. Skoro regulamin wynagradzania pracowników w przedsiębiorstwie (...) nie określał wysokości diet za podróż zagraniczną pracownika to konieczne było stosowanie w tym zakresie wysokości diet wynikających z Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013 r. poz. 167). Tym samym pracownikom obwinionego z tytułu podróży zagranicznej do Austrii przysługiwała dieta w wysokości 52 euro za dzień. A. Ż. wypłacając pracownikom diety w niższej wysokości wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 282 § 1 pkt 1 k.p.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu za przypisane mu wykroczenie z art. 282 § 1 k.p. kara w wysokości 2000 złotych grzywny jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara ta powinna spełniać swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, uzmysławiając obwinionemu naganność jego postępowania oraz nieopłacalność naruszania przepisów prawa pracy. Zdaniem Sądu orzeczona wobec niego kara powinna również spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, wskazując, że popełnienie wykroczenia musi pociągnąć za sobą odpowiednią odpłatę a przez to kształtować prawidłowe wzorce społeczne.

Zasadą w procesie jest ponoszenie przez obwinionego kosztów procesu a wyjątkiem od zasady zwolnienie od tego obowiązku. Obwiniony posiada możliwości zarobkowe. Nie istnieją zatem, w ocenie Sądu, przesłanki określone w art. 624 k.p.k. przemawiające za zwolnieniem go w całości lub części od ponoszenia przedmiotowych kosztów. Z tych też względów Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesy kwocie 320 zł w tym wymierzył mu 200 złotych opłaty (118 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych).